

గవిసిద్ధ హోనమని అవరు మూలతః కోప్పళ జీల్లయిమి కుష్ణి తాలులిన గొరెబికాళ గ్రామదవరు. పెత్తిశేలాద్యమవదల్లి స్నాతకోశిర పదవి పడియు, పత్రకటకరాగి కేలన మాడిదవరు. ప్రస్తుత కోప్పళ జీల్లయిల్లి వాతా మత్తు సంపచ్చ ఇలాచీయల్లి జీల్లా వాతా ధికారియాగి కేలన నివహిస్తిద్దురే.

బిలీశిరెయ దాదియోబ్బుళు సంగమ్మ మనేగి బందు ‘బే ముద్ది లారాగ డెంగి థీవెచ్చెకి... జ్ఞరా బందావు హుడుగన హేళ్ల బగ్గే కేరో మాదు!’ ఎందన్నత కంగిలో మాతునాడి తన్న కరి బ్యాగినింద యావుపొదం బొదుబుణ్ణద ఏరడు గుళుగి నీడి హోగిద్దలు.

డెంగి, హేల్లో, థీవరో జ్ఞరాపుదు గొత్తాగుడే జ్ఞర ఎంబుదస్సే గేలత్తాగి ‘ఆత ఎవ్వా జ్ఞాకిదింద బర్చైని’ అంత యావాగలోం ఒమ్మె బర్తిద్ద దాదిగి సంగమ్మ హేళిత్తాదరూ దాది బందు హాగి హేళి హోద క్షణదింద సంగమ్మ మోదులాగి ఇడిఎలారిగి లారే జ్ఞరదింద భయగొండిద్దరూ దాదియోబ్బుళు అల్లిగే బందద్దు బిట్టరే సంబంధిసిద మత్తారూ అత్త లక్ష్మీ వహిసిరల్లి. జ్ఞరదిందాగి మారను ఘోలీగిగిలొమ్మే బెట్టి లాచుత్తలేఁ, తిఱుకుత్తలేఁ సంగమ్మ ‘యారర బర్చైరో... కేట్టూ జ్ఞరా బందావ బర్చైరో... హోయసి అవుగా’ అంత ఆగాగ అన్నస్తిరువాగలే వారోవత్తినల్లి జ్ఞర తలీగేరి నటేగణ్ణు హాకిద్ద మారన లుసురు నిల్చుత్తలేఁ లార జనరు లోచుగుణిద్దరు. ఆ క్షణదిందలేఁ సంగమ్మ గుడుసలీగి కశ్తులు హోక్కిత్తు. తన్నప్రేతియు మారను సత్త క్షణదిందలేఁ తన్నజీవ మణ్ణు సేరితెందే నోందిద్ద సంగమ్మలు మత్తదే బాపి కట్టియల్లి తలపూరిదట. అల్లి కులితు ‘మారప్ప మారప్ప’ ఎందు పేచిదుత్తిద్దట. యారాదరూ బాపి హత్తిర కాణుత్తలేఁ ‘నమ్మ మారప్పన నోందిరను ఎప్పా’ అంతన్నస్తిద్దట. గుడుసలే ఆదురువంతే బిట్టబుళు కట్టిరిచుత్తిద్దట.

డెంగి జ్ఞరదింద తన్నర హుడుగనోబ్బు సత్త

సుద్దియన్న నోండుత్తలేఁ తటుమలుగొండిద్ద లాయరు దురగప్ప అఫాఫ దురగను పట్టణదింద అవత్తు తన్నరిగి బందు నాకారు జనరోందిగి మాతిగిలిచిద్దను. తన్న మనెయింద గావుద దూరదల్లిద్ద సంగమ్మ గుడిసలత్త హోదను. లేకి తప్పలిన సంగమ్మ గుడిసలనలి అడుగోడయి మేలిన జిమణి బుడ్డి బిక్కితేడిగిత్తు. దురగను చలరు జంగు హత్తిద తగుడిన బాగుల సరిసి ములుదనియిలి ‘సంగమ్మ’ ఎందు అన్నత్తలేఁ. ‘యారు మారప్పను..’ ఎందు కట్టుంబ నీరు తండిత్తు సంగమ్మ అదన్న కంపు దురగన కష్టపేయల్లూ నీరు తోటకిత్తు.

దురగను, ‘ఎమ్మా నాను దురగప్ప వకేలబే’ అందాగ, ‘అయ్య దురగప్పను బారపోల్చి... ఎప్పా.. నిన్న చొలిగి మాతాజదిత్తు ఎప్పా... నీనా బందేది ఈగ ఎప్పా... నన్న మగ్గ ఆక్షవ్వ బిల్లు అదు నన్న గనమళ్ల సమానపో. ఆద్ద బదకగి ఎళ్లాసిన సుఖా ఇల్లా. అద్ద ఆశి మగన్న జల్లే జిపోండిద్దా. జ్ఞర జ్ఞర అంత బడెళ్లండు అవు తోలరసలల్పపో. ఎప్పా ఆక్షవ్వన బాళపు సచ్చిల్లా, ఆశి హేసరిగే ఎత్తేనర హోలా సిగుపంగ మాడపో. నిను పట్టణండాగ జర్చి... నింగా కామ్ము-కానూను గొత్తిరుత్త రో కడె స్టల్లు లక్ష్మీ వహిసపోలే’ ఎందు సంగమ్మలు ధేంత్తలేఁ బందే లుసిరనల్లి ఎల్లవన్న హేళిదాగ దురగను ‘హాం’ ఎందు అపళ క్షేమట్టి ధైయి హేళి బందిద్దను.

సంగమ్మ దూరద సంబంధియా ఆగిద్ద దురగను కానూను పదచి ఓది వకేలి వ్యక్తియల్లిద్దను. నాయిద పర సదా వకాలత్తు వహిస్తిద్దరింద ఇపునన్న కండరే లార